

Hüznün Şairi

– *coskun-mutlu* · 22 Temmuz 2010

Gönlümün soluğuyla, düşlere dalan hüznün
Sisten gömlekleriyle, yüzüme perde çeker
Hasretin sancısıyla, camlarda solan yüzün
Ömrümün son demine, ölüm toprağı eker

Apansız geldi hazan, soldu şimdi gülüşüm
Yarinsız günlerimde, haberini beklerim
Son yaprağında ömrün, sızlıyor şimdi düşüm
Hicran olan gönlüme, gözyaşımı eklerim

Ankara aşkın kenti, hatıralarım sırdı
Yağyorken yıldızlar, gecelerim soğurdu
Ay yüceltir ruhumu, rüzgâr dalımı kırdı
Can çekişen anılar, hasretini doğurdu

Hiç incitmedim seni, gözlerinde sürgünüm
Ruhumu yitirmişim, ömrümün sonyazında
Gönlümün çılgılığında, sevdalara durgunum
Susar birden gözlerim, hasretin ayazında

Ruhumun yağmurunda, gözyaşlarım ıslanır
Kantar kalbimde yaram, sızlıyor şimdi canım
Hırpalanmış ömrümde, şafaklarım puslanır
Yorgun dağlar gibiyim, içime akar kanım

Umutlara yürürken, ıssız gecelerimde
Kırılınca düşlerim, sevdalar bitirdiğim
Gönlümdeki hislerin, titrer hecelerimde
Ankara hüznün kenti, ömrümü yitirdiğim

Buhranlar içindeyken, ağlamasın lâl gözüm
Gökkubbenin altında, vurun ki aksın kanım
Hüznün şairi oldum, bitiyor artık güzüm
Giderim bu şehirden, vuslata ersin canım

Coşkun Mutlu / Hüznünşairi
"Firari Gecenin Çaresiz Sürgünü" isimli kitabımdan